

Хмельницьке обласне управління культури
ОБЛАСНА БІБЛІОТЕКА ім. М. О. ОСТРОВСЬКОГО

М. МІЛЮТІН

У ТІСНІЙ СПІВДРУЖБІ З ЖИТТЯМ

(З досвіду роботи бібліотеки с. Терешівці,
Меджибізького району)

МЕТОДИЧНИЙ НАРИС

М. ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ
1959 р.

ХМЕЛЬНИЦЬКЕ ОБЛАСНЕ УПРАВЛІННЯ КУЛЬТУРИ
ОБЛАСНА БІБЛІОТЕКА ім. М. О. ОСТРОВСЬКОГО

М. МІЛЮТІН

У ТІСНІЙ СПІВДРУЖБІ З ЖИТТЯМ

(З досвіду роботи бібліотеки с. Терешівці,
Меджибізького району).

Методичний нарис

м. ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ
1959 р.

П Е Р Е Д М О В А

Напруженою творчою працею сповнене життя нашої неосяжної Батьківщини. Неначе велетенський чудесний корабель, наша країна, збільшуючи свій рух, швидко і упевнено іде назустріч своєму комуністичному завтра.

XXI з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу накреслив грандіозний план побудови комунізму, який розкрито в контрольних цифрах розвитку народного господарства СРСР на 1959—1965 роки.

З радістю і величезним патріотизмом радянські люди сприймають кожне положення, кожну цифру семирічного плану. З думками про з'їзд, про те, як втілити величезні накреслення партії в конкретні бойові діла, в нові трудові звершення живе зараз вся країна, весь наш народ.

З усією силою з'їзд підкреслив, що для переходу до комунізму необхідна не тільки потужна матеріально-технічна база, але й високий рівень свідомості всіх громадян соціалістичного суспільства.

У доповіді товариша М. С. Хрущова та в резолюції XXI з'їзду КПРС ставиться вимога рішуче поліпшити всю роботу по вихованню радянських людей, підвищенню їх комуністичної свідомості та активності, формуванню нової людини в дусі колективізму й працьовитості, усвідомлення громадського обов'язку, в дусі соціалістичного інтернаціоналізму і патріотизму, додержання високих принципів моралі нового суспільства.

Бібліотеки поряд з іншими культурно-освітніми установами покликані активно допомагати партійним, комсомольським, профспілковим організаціям у комуністичному вихованні мас, всебічному задоволенні культурних потреб трудящих, мобілізації їх на здійснення завдань комуністичного будівництва, накреслених ХХІ з'їздом КПРС і ХХ з'їздом КП України.

В цих умовах роль бібліотеки набагато зростає. Книга вже давно стала вірним другом і порадником радянських людей. Тепер, коли так широко ставиться питання про дальше зростання культурно-технічного рівня трудящих, значний розвиток заочного і вечірнього навчання, бібліотечні працівники повинні перебудувати свою роботу відповідно до нових, зрослих вимог.

При комплектуванні книжкових фондів бібліотек треба звертати особливу увагу на контингент читачів і ті завдання, які ставить наша Комуністична партія в цьому семиріччі.

Комплектуючи розділи технічної та сільськогосподарської літератури, не треба забувати напрямку розвитку основних галузей промислового виробництва, а також ґрунтово-кліматичних умов, в яких працюють трудящі району діяльності бібліотеки.

У передз'їздівські дні в нашій країні серед молоді виник новий патріотичний рух — створення бригад комуністичної праці.

Характерною рисою цих бригад є те, що їх учасники прагнуть працювати і жити по-комуністичному, підвищувати свою свідомість, освіту, дисциплінованість і культурний рівень як на роботі, так і в побуті бути носіями комуністичної моралі.

Безліч молодіжних колективів підхопили патріотичний почин передових комсомольців, які створили перші бригади комуністичної праці. Одна з основних особливостей в русі цих бригад — прагнення до знань, до навчання без відриву від виробництва з тим, щоб ці знання давали користь не тільки собі, але й перш за все виробництву, усьому суспільству.

Хто ж, як не бібліотекарі повинні допомогти молоді в її прагненні до самоосвіти? Робота по керівництву самоосвітою повинна стати центральною ланкою в діяльності бібліотек.

Бібліотеки повинні прищеплювати читачам навички культури читання, навчити їх вибирати для читання основне, необхідне. Вони повинні звертати увагу молоді не тільки на питання культури, моралі, побуту, але й вмілою рекомендацією книг виховувати молодь на славних традиціях комсомолу і старшого покоління, прищеплювати любов до мистецтва, сприяти підвищенню продуктивності праці кожного на своїй ділянці роботи.

Великі завдання стоять перед сільськими бібліотеками.

Україна, в тому числі і наша Хмельницька область, зобов'язалися виконати семирічний план достроково.

Семирічним планом передбачено довести валовий збір зерна в республіці до 2,1 мільярда пудів, посіви кукурудзи розширяться на кінець семиріччя до 9—10 мільйонів гектарів. Валовий збір цукрових буряків зросте до 40 мільйонів тонн.

На базі зернового господарства дістане дальшого розвитку тваринництво. В 1965 році виробництво м'яса в забійній вазі становитиме не менше 3,9 мільйона тонн.

Колгоспне селянство і працівники радгоспів Хмельницької області вирішили вже в 1959 році зібрати врожай зернових по 17,4 центнера, а зерна кукурудзи — по 27 центнерів, цукрових буряків — по 250 центнерів з гектара: на 100 гектарів сільськогосподарських угідь по всіх категоріях господарств виробити м'яса 124 центнери в живій вазі і молока 434 центнери.

Почесне і відповідальне завдання бібліотекарів — всіма формами і методами бібліотечної роботи сприяти колгоспникам у виконанні цих соціалістичних зобов'язань.

Буде добре, якщо наші сільські, приклубні і колгоспні бібліотеки будуть вести в себе книги чи альбоми «З життя нашого колгоспу», в яких заносити зобов'язання колгоспу, бригад, ланок, показники їх виконання, передовиків колгоспного виробництва, членів бригад комуністичної праці, а також, що зроблено бібліотекою по цьому питанню на допомогу колгоспному виробництву.

Слід також домагатись, щоб в кожній бібліотеці був куток передового досвіду, присвячений роботі місцевих передовиків. Бібліотеки можуть вести папки газетних статей про передовий досвід, виготовляти бібліотечні плакати, присвячені окремим передовикам.

Настав час, коли колгоспи все більше почали переходити на грошову оплату праці. Завдання бібліотекарів—добирати статті та книги по цьому питанню і широко знайомити з ними своїх читачів.

Ми подали бібліотекарю деякі методичні поради з тим, щоб правильно визначити ті рубежі, які мають бути взяті бібліотекарями на своїй ділянці роботи і які випливають з рішень ХХІ з'їзду КПРС.

Запропонований читачеві нарис є розповіддю про роботу Терешовецької сільської бібліотеки Меджибізького району в період між двома з'їздами і перших місяців першого року нової семирічки. В ньому автор намагається також показати перетворення, що сталися в селі Терешівцях за Радянської влади, його економічний і культурний розвиток. В брошурі висвітлені не всі види і форми бібліотечної діяльності, а найбільш характерні і цікаві.

Вміння працівника бібліотеки відчувати найбільш важливе для сьогодишнього дня, відповісти на всі запити і вимоги читачів, тісно пов'язувати свою роботу з життям заслужує на увагу.

Тому кожному працівникові сільської бібліотеки, а також інших культосвітніх установ буде корисним познайомитись з передовим досвідом терешівчан. Це допоможе їм поліпшити свою діяльність в боротьбі за здійснення грандіозних завдань, поставлених Комуністичною партією перед радянським народом по будівництву комуністичного суспільства в нашій країні.

У ТІСНІЙ СПІВДРУЖБІ З ЖИТТЯМ

На Поділлі, в мальовничій місцевості, за п'ятнадцять кілометрів від районного центра, розкинулось стародавнє село Терешівці. В літопису воно згадується уже у XVII сторіччі, коли мешканці його вели героїчну оборону проти набігу кримських татар.

До Великої Жовтневої соціалістичної революції Терешівці були глухим, закинутим, як говорили колись, «ведмежим» кутком. Тепер село живе заможним і культурним життям. Всі 570 дворів об'єднані в одну велику сільськогосподарську артіль ім. Сталіна.

...Ми в'їхали в село по обіді. Перед нами простяглась головна вулиця, по обидві сторони якої рівними рядами вишикувались чепурненькі біленькі хати, що потопали у фруктових садках. Вздовж вулиці ланцюжком, наче вистроєні, стоять електричні стовпи, на яких прикріплена наочна агітація, що закликає колгоспників розгорнути соціалістичне змагання за дострокове виконання семирічного плану, підносити продуктивність праці, здешевлювати вартість сільськогосподарської продукції, вчасно виконувати виробничі плани колгоспу. Її виготовили культармійці села.

Зупиняємось біля контори колгоспу. Всередині — приміщення гарно обладнано, чисто, на дверях напис: «У нас не курять», на стінах — діаграми росту колгоспного виробництва у новій семирічці, списки колгоспників з нарахуванням трудоднів.

В одній із кімнат ми застаємо декілька колгоспників і серед них секретар партійної організації товариш

Охрей Федір Іванович, який веде з ними бесіду. Привітались, познайомились. Дізнавшись, що ми хочемо бачити голову колгоспу, нам сказали, що він незабаром прийде, і попросили сісти.

У Вас, мабуть, була якась ділова розмова, а ми помішали, — запитуємо їх?

— Звісно, яка розмова, — відповідає Федір Іванович. — про це розмовляє весь наш народ, всі люди нашої великої Батьківщини з величезним піднесенням раз обговорюють історичні рішення XXI з'їзду КПРС. Ось і ми обговорюємо наші колгоспні рубежі, щоб дати повний і правильний розгін, взяти ці рубежі і виграти час.

Ми попросили розповісти дещо про розвиток сільгоспартілі, про те, з якими досягненнями зустріли XXI з'їзд Комуністичної партії терешовецькі колгоспники, які їх плани на майбутнє.

— Вас, мабуть, цікавить головним чином стан культури в нашому селі, робота бібліотеки, — говорить т. Охрей. — Але, як відомо, Комуністична партія ставить завдання перед культосвітніми установами пов'язувати свою роботу з життям, з комуністичним будівництвом, а на селі, звичайно, з колгоспним виробництвом. Отже, оцінювати роботу бібліотеки чи клубу можна залежно від того, який вплив вони мали на стан справ в колгоспі, на розвиток виробництва.

Під час Великої Вітчизняної війни фашисти нанесли великих збитків нашому господарству, розграбували його. Завдяки повсякденному піклуванню рідної Комуністичної партії про розвиток сільського господарства, з кожним роком наш колгосп економічно міцніє. Тепер ми самі є господарями техніки. На 1660 га орної землі маємо 11 тракторів, 6 комбайнів, 5 вантажних автомашин, які при правильному використанні цілком забезпечують обробіток цієї землі.

— Наш колгосп, — продовжує Федір Іванович, — і не відстаючий, і не передовий. — Одним словом, середній, але ми боремося за те, щоб вийти в передові, цьому нас зобов'язує грудневий Пленум ЦК КПРС. Господарство у нас багатогалузеве. В колгоспі шість бригад: 4 рільничих, садова і городня, ферма великої рогатої худоби, свиноферма, вівцеферма, птахоферма і кролеферма.

— А подивіться-но, як уквітчане садами село, звернув нашу увагу Федір Іванович. В самому колгоспі — 125 га саду. В минулому році ми одержали від нього понад двісті п'ятдесят тисяч карбованців, а всі прибутки колгоспу становили понад півтора мільйона карбованців.

Ріст економіки колгоспу дає можливість щороку збільшувати відрахування в неподільний фонд. Торік відраховано 243 тисячі карбованців. Це дає змогу більше коштів витрачати на громадські і культурні потреби села. Ми, наприклад, побудували чотирирядний корівник на 204 голови, радіовузол, клуб на 410 місць. Колгосп електрифіковано, в кожній хаті світиться лампочка Ілліча.

Ось коротенько, що мені хотілося розповісти вам про наш колгосп. Слід лише підкреслити ще одну деталь. Піднесення колгоспного виробництва вимагає застосування науки і передового досвіду в практиці сільського господарства. В цьому колгоспникам активно допомагає наша бібліотека. У нас в селі люблять книгу, вважають її серйозним порадиником у колгоспних ділах. За допомогою книги сільська бібліотека поширює передовий досвід майстрів соціалістичного землеробства, допомагає виконувати рішення нашої партії. Ось чому завідувача бібліотекою т. Соловей Ганна Іванівна удостоєна в минулому році урядової нагороди — медалі «За трудову доблесть».

А колись наше село було зовсім не таким, але про це, мабуть, більше нам розповість присутній тут дід Назар.

— Та краще б і не знати ті далеко минулі часи, — говорить Назар Іванович Бакалець, якому вже понад вісімдесят років і не любить згадувати, гірко прожиті, роки за царизму. Але зручніше усівшись на стільці, пригладив вуса і загворив:

— Наша молодь повинна знати і минуле, щоб завзяте будувати нове, світле майбутнє.

До революції наше село було бідне, затуркане, безправне і жителі його майже всі неписьменні. «Культурною силою» вважались церква, шинок, трикласна школа, де вчителем був піп. Вчилися лише діти сільських багатіїв, заможних селян, їм же належали кращі землі.

Біднота ж ледве животіла, виплачуючи непосильні податки.

Мабуть, цього досить, щоб уявити, як тяжко жилося селянину до революції. А тепер, за роки Радянської влади, наше село оновилося, — продовжує Федір Іванович, — змінило своє лице, стало невпізнаним. Будете йти до бібліотеки, праворуч побачите школу-десятирічку, де навчаються всі діти колгоспників, в самому центрі красується новий клуб, який має стаціонарну кіноустановку, в ньому розташована сільська бібліотека, гордість нашого села. А скільки інших громадських будинків! В селі є медичний пункт, сільпо, поштова філія, дитячі ясла...

Лише за останні роки колгоспники побудували і перекрили бляхою та шифером понад сто п'ятдесят будинків.

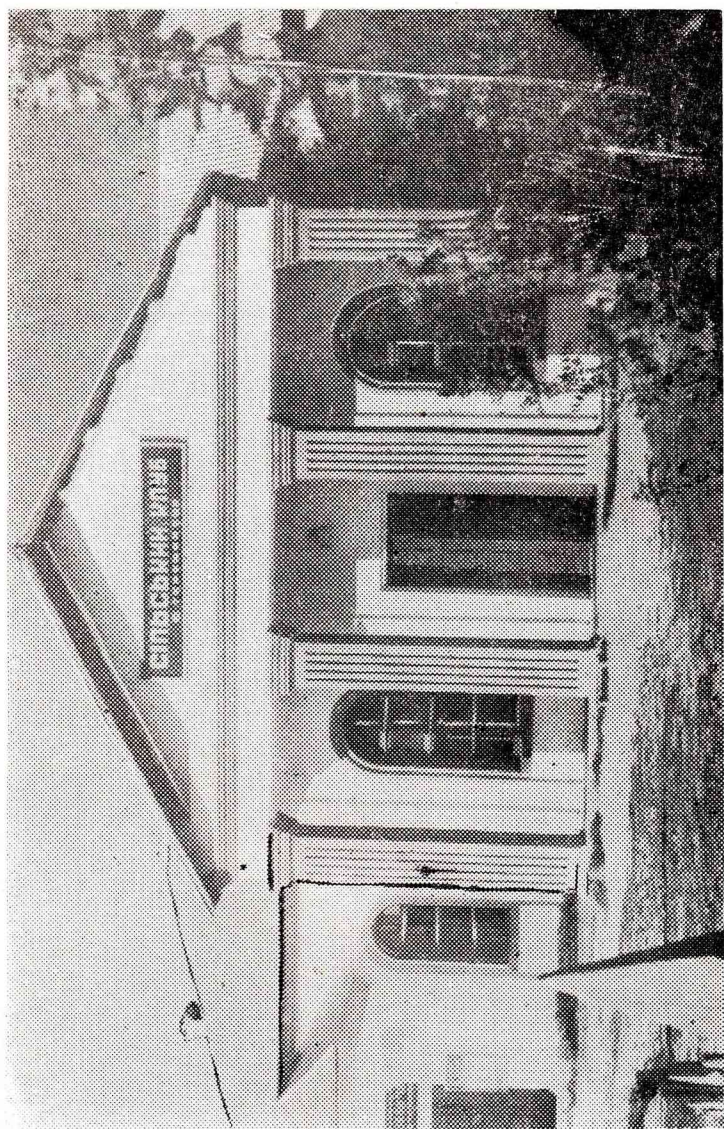
Федір Іванович перераховував все це з задоволенням і гордістю.

— Щедро, справді, по-батьківському піклується Комуністична партія і Радянський уряд про культуру і добробут трудящих, — продовжує свою розповідь т. Охрей. — А раз зростає матеріальний добробут, збільшується потяг до культури, зростають культурні запити. Понад 500 примірників газет і журналів одержують наші колгоспники. В той же час з кожного двору беруть книги в сільській бібліотеці.

Ви тільки подумайте! В нашому, колись глухому, селі є 23 учителя, 16 службовців, 30 механізаторів, знатні доярки, свинарки. Одним словом, — 600 чол. працездатних колгоспників і жодного неписьменного. Такі-то наші Терешівці, що розцвіли, наче сад навесні. З села нашого тільки за останні п'ять років вийшло 15 вчителів, 6 лікарів, 4 інженери. Виросли вони в простих селянських сім'ях і здобули вищу освіту в інститутах Москви і Ленінграда, Києва і Львова, Вінниці і Кам'янця-Подільського. Скрізь доступно вчитися радянській людині. Багато юнаків і дівчат, що закінчили середню школу, працюють в колгоспі механізаторами, доярками, свинарками та на інших роботах.

Так з усією країною ріс, мужнів, набирал сил і наш колгосп імені Сталіна.

Радісно знати і відчувати, як наша могутня Радян-

Клуб с. Терешовець. В ньому розміщена і бібліотека.

ська Вітчизна, керована славною Комуністичною партією, підноситься до нових висот, впевнено йде до комунізму.

Радісно відчувати, що праця кожного колгоспника нашого села служить рідній партії, нашому народові.

В цей час повернувся голова колгоспу т. Сухенький Юрій Спиридонович. Довідавшись про нашу розмову, він додав:

— Зараз захоплює думки колгоспників про майбутнє: який внесок внесе наша артіль імені Сталіна у великий семирічний план Радянської держави? Наші колгоспники зобов'язались, як і всі хлібороби Радянської України, виконати завдання семирічного плану по розвитку сільського господарства не за сім, а за п'ять років.

На початку другого півріччя ми думаємо перейти на грошову оплату праці.

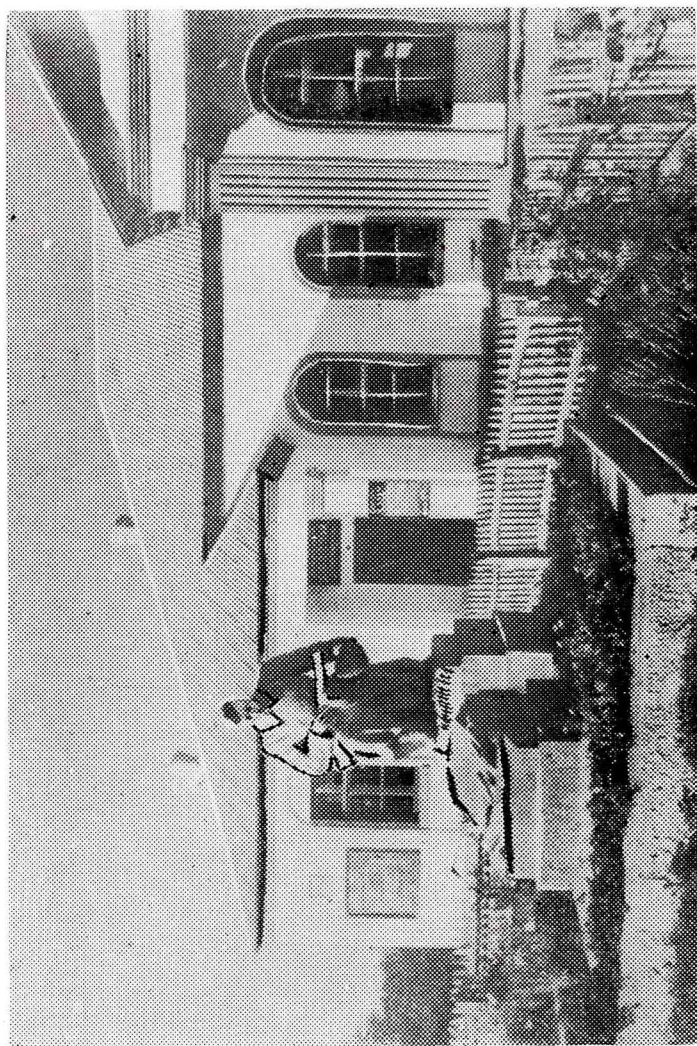
Ми вступили в першу весну семирічки комунізму. Адже весняний посів є першим серйозним рубежем, який потрібно було взяти нашим колгоспникам у боротьбі за піднесення врожайності і збільшення виробництва продукції землеробства і тваринництва. Цей рубіж ми взяли. Весняну сівбу провели в стислі строки і на високому агротехнічному рівні. Ми намагаємось уже в цьому році взяти великий розгін, щоб повністю виконати і перевиконати взяті зобов'язання по розвитку нашого колгоспу.

Наші колгоспники уже сьогодні свідомо відносяться до громадської праці, творчо вирішують поставлені завдання. Але хочеться, щоб праця колгоспника справді стала комуністичною, необхідністю кожної людини, щоб усі працювали з почуттям свого обов'язку. І що особливо важливо, щоб ця праця була високопродуктивною, щоб при найменших затратах праці вироблялась максимальна кількість продукції.

Можна з впевненістю сказати, що наші колгоспники, натхненні історичними накресленнями ХХІ з'їзду КПРС, саме так і будуть працювати і з честю виконувати завдання, покладені на нас партією комуністів, яка твердо веде наш народ до комунізму.

II

Клуб, де розміщена сільська бібліотека, вражає нас своєю красою, монументальністю. Навколо стгородженого

Крыло клубу, де знаходиться бібліотека.

подвір'я буйно ростуть стрункі, гордовиті тополі. Серед квітів — пам'ятник радянським воїнам, що загинули під час Великої Вітчизняної війни, захищаючи незалежність і свободу нашої Батьківщини. Тут же, недалеко, стоїть добре обладнана газетна вітрина.

На стінах приміщення висять виготовлені з художнім смаком цитати і лозунги, які закликають трудящих виконати рішення XXI з'їзду КПРС.

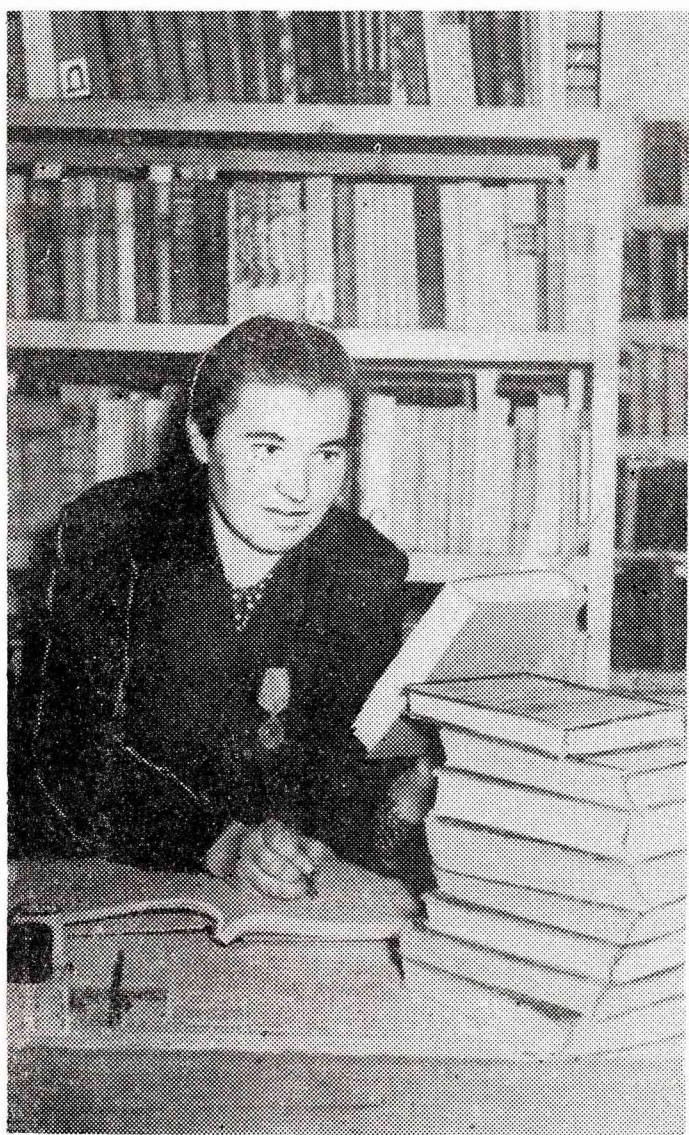
В лівому крилі приміщення знаходиться сільська бібліотека, про що сповіщає велика вивіска. Заходимо. Нас ласкаво зустрічає завідувача Ганна Іванівна Соловей. Бібліотека має дві кімнати: абонемент і читальний зал. Скрізь — виняткова чистота, затишок. На вікнах — занавіски, квіти, підлога вкрита доріжками, на столах — червоні скатерті. Приємно тут почитати свіжу газету, журнал, попрацювати над книгою.

В той час, як ми завітали до бібліотеки, Ганна Іванівна записувала нову літературу, що надійшла.

— Знаєте, — сказала вона нам, — як радіють наші читачі, коли ми одержуємо нові книжки, а особливо з техніки, з передового досвіду сільського господарства. Тепер же у нас своя, колгоспна техніка — трактори, комбайни, автомашини. Щоб добре використати їх, треба мати певні знання. От механізатори «наступають» на мене, — жартома говорить вона. — Жаль, що тільки мало таких книг надходить до нас.

— Як же читачі довідуються про одержання нової літератури?

— Оці каталожні картки на нову літературу протягом кварталу тримаю в окремому ящику з написом «Нові книги», — відповідає т. Соловей. Отже читачі, які відвідують бібліотеку, самі переглядають і вибирають, що їм потрібно. Нові книги вони можуть бачити також на вітрині «Читайте нову літературу». На книги з техніки, тваринництва, городництва складаю списки, а актив — книгоноші, члени бібліотечної ради — повідомляють про них читачів на місці їх роботи. Довго не доводиться чекати. Вже на другий, третій день відвідувачі запитують ці книжки. Крім того, роблю бібліографічні огляди нової літератури. Цими днями такий огляд зробила в гуртку по вивченню історії КПРС першого року навчан-

Бібліотекар **Соловей Г. І.** записує в інвентарну книгу
новоприбулу літературу.

ня. Слід зауважити, що після такої популяризації кількість читачів зростає.

Терешовецька сільська бібліотека нараховує 8.300 примірників книг. Тут в достатній кількості представлена література класиків марксизму-ленінізму, суспільно-політична, російських і українських класиків, радянських письменників. Цінним в роботі сільського бібліотекаря є те, що Ганна Іванівна ретельно обліковує в спеціальному зошиті всі замовлення читачів на літературу, якої немає в фонді бібліотеки. А потім у бібліотеці, де вона частий гість, обов'язково підбирає все потрібне.

III

Поки ми вели розмову з Ганною Іванівною, над селом спустилися сутінки. В хатах спалахнули електричні вогні. Це дала струм колгоспна електростанція. Закінчився трудовий день. Тепер можна і відпочити.

До клубу сходиться молодь і літні колгоспники. Деякі — в кіно, інші — в бібліотеку. Звідусіль линуць звуки народних пісень. Це транслюється передача з Києва.

— Перед мікрофоном — соліст Київського Державного ордена Леніна академічного театру опери та балету імені Шевченка — Сергій Козак, — оголошує диктор.

— Наш земляк співатиме, — з гордістю говорить хтось. І ось в ефірі вже звучить приємний баритон соліста столичної опери, уродженця Хмельниччини.

А в бібліотеці вже людно. Одні переглядають картотку під назвою «Вивчайте матеріали XXI з'їзду КПРС та XX з'їзду КП України», інші вибирають собі книги в каталозі, переглядають книжкові виставки, бібліотечні плакати.

Біля столу видачі книг створилася черга. Ганна Іванівна працює швидко, встигає прийняти, видати книги і навіть вести розмову з відвідувачем. Її цікавить, чи сподобалась книга, що саме позитивного і в яких героях це втілено. Кожного уважно вислухає, допомагає вибрати потрібну літературу. Вона привчає акуратно поводитися з книжками, берегти їх.

Ось юнак на вигляд років вісімнадцять, тримаючи капелюх під пахвою, швидко бігаючи очима по сторін-

ках, переглядає масивну книгу. Знайомимось з ним. Це комсомолец Микола Соловей, який закінчив десятирічку, зараз працює в колгоспі їздовим.

— Які ви собі книги вибрали? — запитуємо його. — А ось, будь ласка, подивіться: Андрієвський С. К. — «Основи електротехніки» та Збанацький Ю. «Привітайте мене, друзі!».

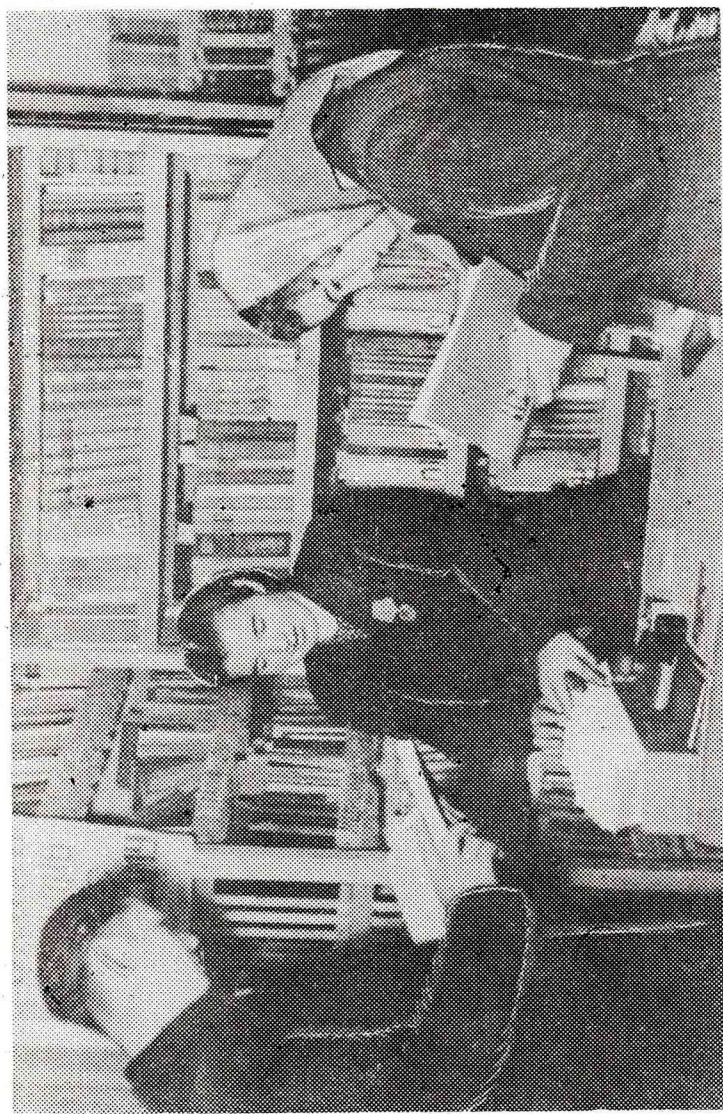
— Читаючи книги, — говорить він, — я намагаюся поповнювати свої знання, щоб не забувались одержані знання в школі, і збагачувались новими досягненнями в науці. Попрацюю рік, другий в колгоспі, а там і в інститут, або буду вчитись заочно.

Це значить — поєднувати навчання з працею, з життям. У формулярі т. Солов'я записано біля 40 книг. Тут є матеріали XXI з'їзду КПРС, Лісовський «Сили тертя», «За здоровий побут», Карпов «Що таке релігія», Тарасенко М. «Советы садоводам и виноградарям» і багато інших. Біля нього стоїть його товариш Василь Мацюха — теж закінчив 10 класів і працює їздовим, прочитав уже біля 30 книг політичної, технічної, науково-популярної і художньої літератури.

В бібліотеці все зроблено як слід. В рамці під склом — правила користування бібліотекою, з якими обов'язково знайомляться нові читачі, окремо на маленькому столику стоїть систематичний каталог. Як користуватись ним, як вибрати потрібну книжку, роз'яснюють плакати, що висять поруч. В бібліотеці написані картки і для алфавітного каталога.

Нашу увагу привертає добре оформлений список кращих читачів бібліотеки, де зазначено рік народження, ким працює, кількість прочитаних книг і за який період. До нього занесено 50 чоловік, кожний прочитав у минулому році по 20 і більше книг.

Зацікавила нас і нова форма пропаганди книг, якою користуються в Терешівцях. На абонементі можна здати книги бібліотекарю для відмітки у формулярі про прийом, а вибрати нові читач має можливість сам. Для цього треба пройти в читальний зал, в якому відкрито вільний доступ до стелажів з книгами з найрізноманітніших політичних, наукових, господарських питань. Тут же влаштовано шість книжкових виставок.

Зав. бібліотекою Ганна Івацівна **Соловей** видає книги колгоспникам **Охрею** Івану та **Малик** Ользі.

Добре обладнана виставка «Вивчайте матеріали ХХІ з'їзду КПРС». Виставлені Твори В. І. Леніна, в яких викладено план побудови соціалізму і комунізму в нашій країні, партійні документи, які показують перетворення в життя ленінських ідей.

В іншому розділі — література про досягнення економіки і культури радянського народу здобуті під керівництвом Комуністичної партії після ХХ з'їзду КПРС, матеріали про успіхи області і рідного колгоспу.

Окремий стенд, присвячений здійсненню всенародного завдання: в найближчі роки випередити. Сполучені Штати Америки по виробництву молока, м'яса, масла на душу населення. Література, що рекомендується, показує, яких успіхів добилися наші колгоспники на цьому шляху. Вже в 1957 році в країні одержано 95 процентів молока, порівнюючи виробленого в Америці, а масла навіть більше.

Саме тут необхідно розповісти про ту велику роботу, яку проводить серед тваринників Терешовецька бібліотека. Вона широко пропагує і популяризує передовий досвід кращих доярок, телятниць, свинарок, пташниць, чабанів, проводить на тваринницьких фермах голосні читки, тематичні вечори. Тісний зв'язок тримає бібліотека з передовиками колгоспного виробництва. Кращі тваринники Н. Іванишина, Г. Бакалець, М. Бакалець, М. Кутей та інші прочитали чимало книжок про передовий досвід. В їх формулярах записано по 15—20 і більше книжок, зокрема такі, як «Мій досвід одержання високих удоїв молока», О. Зубик, «Як я добилась по 25 поросят від свиноматки» Зільбермінц, «Тисячниця — учасниці Всесоюзної сільськогосподарської виставки» та інші.

Не можна пройти, щоб не зупинитися біля книжкової виставки, присвяченої досвіду передовиків сільського господарства. І ось біля неї ми зустріли ланкову М. Киричишину і колгоспницю Г. Чижевську. Ланкова облюбувала собі книгу «Досвід передових кукурудзоводів — всім колгоспам».

У другому кінці залу читачів зацікавили книжкові виставки «В. І. Ленін в спогадах сучасників», «Героїчний шлях ленінського комсомолу», «Наука викриває релігію».

Книжкова виставка і плакати в бібліотеці.

Багато політичної, сільськогосподарської, наукової та художньої літератури розкладено також на великому столі, в центрі залу. Всього тут виставлено близько 200 примірників різних книг, до яких читач має вільний доступ. Книги періодично міняються. І таким чином, перед відвідувачем найбільш повно розкривається книжковий фонд бібліотеки.

Тракторист Твердохліб М. Н. та причіплювач Бакалець О. М. заявили, що їм дуже подобається такий метод вибору літератури. Перед нами, — говорять вони, — сама книга і, переглядаючи її, ми пересвідчуємось — підходить вона для нас, чи ні. Книжок багато, всіх не перчитаєш, тому ми вибираємо такі книги, які нам потрібні саме сьогодні.

Книга міцно увійшла в побут кожного колгоспника. Її люблять, бережуть. Цікавий в цьому відношенні такий епізод. Якось після демонстрування кінокартини в бібліотеку прибігли два підлітки Шура Чижевський та Вася Твердохліб з книжками в руках і говорять: «Ганно Іванівно, — ось дві книги, ми їх взяли на стільці в кіно, люди майже всі вийшли, а вони лежать, не пропадати їм, мабуть, бібліотечні, навіть і печатки є». Справді, книги були бібліотечні.

Просте на перший погляд завдання — привернути увагу до книг — стало важливою справою. Тепер після першого досвіду бібліотека бачить у «відкритому доступу до книг» засіб для пропаганди завдань, які висуває перед радянським народом партія і уряд. Вона бачить в тому засіб для допомоги колгоспнику в його виробничих справах, для розширення його культурного світогляду.

Багато уваги приділяється в бібліотеці також плакатам і діаграмам.

«Читайте про семирічний план розвитку народного господарства СРСР на 1959—1965 роки» — рясніє на одному плакаті. «Буде вироблено тваринницької продукції в 1959—1965 рр.» — написано на другому. Окремі плакати присвячені плановим завданням колгоспу ім. Сталіна в 1959 році, антирелігійній пропаганді тощо. Їх протягом року виготовлено вісім. У виготовленні їх велику допомогу подали читачі-активісти, учні 10-го класу Ангелюк М., Гнедюк М. Всі плакати добре оформлені, мальовничі і присвячені актуальним темам.

Злободенність — характерна риса пропагандистської діяльності бібліотеки. Вона конкретна, не відірвана від практики, завжди наповнена живим, глибоким змістом і в ній пульсує життя.

Протягом одного відвідування важко навіть на швидко розповісти про все хороше, цінне і цікаве, що відбувається в бібліотеці. Поки ми оглядали бібліотеку, читачі приходили, обмінювали книги, ознайомлювалися з виставками, діаграмами. Ганна Іванівна старалася кожного якнайкраще обслужити. Найбільш дбайливо ставилася вона до тих, хто вперше переступав поріг бібліотеки. Молодий читач потребує найбільше уваги. Його треба зацікавити, переконати в тому, що саме книга допоможе йому поглибити свої знання, розкриє перед ним таємниці природи і значно розширить його кругозір.

Саме такий підхід сприяв тому, що бібліотека налічує тепер 795 читачів, серед яких понад 490 дорослих колгоспників.

IV

Другого дня ми застали Ганну Іванівну в час, коли вона переглядала методичні і бібліографічні матеріали, одержані з обласної бібліотеки ім. М. О. Островського, газети і журнали.

— Від того, як я підвищую свій теоретичний рівень, — сказала вона, — залежить якість обслуговування читачів. А нам, культосвітнім працівникам, обов'язково треба бути в курсі всіх величезних подій, які відбуваються в нашій країні і в усьому світі.

Комуністична партія накреслила грандіозний план побудови комунізму в нашій країні, розкритий в доповіді М. С. Хрущова на ХХІ з'їзді КПРС. Історичне рішення прийняв грудневий Пленум ЦК КПРС про дальший розвиток сільського господарства. Натхненні цими визначними документами, радянські люди широко розгорнули всенародне змагання за їх здійснення, добиваються все нових і нових досягнень в труді. Зародився новий патріотичний рух — створення бригад комуністичної праці, який, мов весняна повідь, росте і шириться. Він — результат поступового розвитку радянського суспільства, результат росту комуністичної свідомості народу.

Про все це різними формами і методами через гостру зброю — книгу і газету — бібліотекар зобов'язаний довести до свідомості читачів.

Не може той, у чиїх руках такий чудовий інструмент, як книга, бути відірваний від життя і байдужим до читачів.

Наш бібліотекар — помічник читача, його друг і досвідчений порадник. В цій ролі він не може виступати без глибокої любові до книги, а ще більше — до читача. Здійснити своє почесне завдання важко без широких знань. Ось чому т. Соловей багато працює над собою, підвищує свою кваліфікацію.

Перед початком роботи вона, як правило, заносить до картки і ставить в тематичну або загальну картотеку назви найголовніших статей з газет і журналів. Деякі матеріали з періодичної літератури сама використовує під час голосних читок або бесід. Вона систематично переглядає книжкові виставки, відкритий книжковий фонд, оновлює літературу.

Велику допомогу в роботі бібліотеки надає член бібліотечної ради — учень 10-го класу Твердохліб В. І. Ми застали його в бібліотеці саме в той час, коли він складав список рекомендованої літератури про ХХІ з'їзд КПРС. Зоотехнік Шпилько В. М. відбирав літературу для пересувної бібліотеки, яка обслуговуватиме працівників свиноферми.

На стільцях були також розкладені книжки. Вони призначалися для книгонош. Серед них окремі Твори В. І. Леніна, брошури, доповіді тов. Хрущова на ХХІ з'їзді КПРС «Семирічний план розвитку народного господарства СРСР на 1959—1965 роки», рішення грудневого Пленуму ЦК КПРС про розвиток сільського господарства, Закон «Про зміцнення зв'язку школи з життям і про дальший розвиток системи народної освіти в СРСР», книги про радянські штучні супутники Землі, про передовий досвід у сільському господарстві, а також художня, антирелігійна, науково-популярна література.

Часто буває в бібліотеці і секретар партійної організації т. Охрей Ф. І. Разом з бібліотекарем, зоотехніком т. Вознюком В. Д. і вчителем т. Зимовцем І. К. він відбирає найбільш потрібну літературу для голосних читок

на фермах, в бригадах та ланках. Причому, т. Охрей Ф. І. враховує побажання і запити читачів.

Знайомлячись ближче з цими запитами, можна бачити, куди направлена мета радянських людей, якою кипучою енергією і натхненням вони під керівництвом Комуністичної партії, кожний на своїй ділянці роботи і в повну міру своїх сил і здібностей вершать справу комунізму.

Могутні прагнення нашої партії здійснюються в кожній краплинці ініціативи і творчості радянських людей.

Що ж цікавить терешовецьких читачів? Відповідь на це запитання легко можна одержати. Для цього переглянемо декілька формулярів читачів.

Ось Бібіков Анатолій Федорович. Людина він, як кажуть у селі, з технічною жилкою: любить майструвати, цікавиться і тим, з чого і як добувають уран, і тим, як земля навколо сонця рухається, читає і політичну літературу. Отож і книжки він відповідні підбирає. У його формулярі рахується і «Російська техніка» професора Данілевського, і «Цікава астрономія» Перельмана, і «Сонце на землі» Балабанова і Бурксер Є. «З чого і як добувають уран» і багато інших.

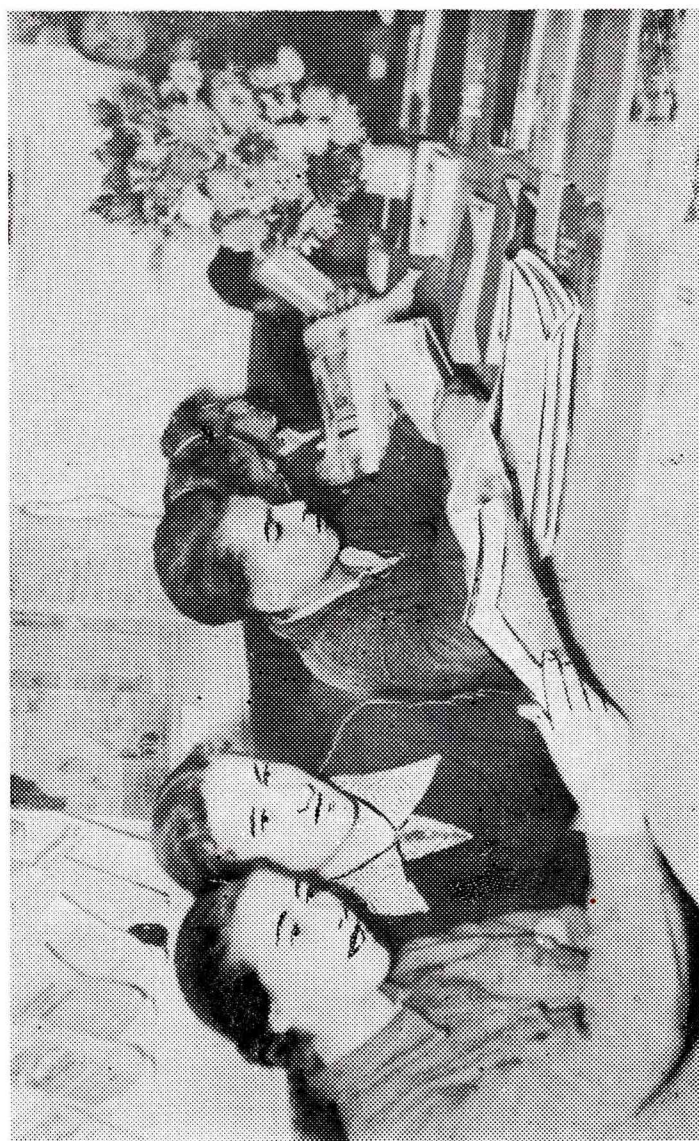
Анатолій Федорович любить розповідати про найбільш цікаві книги товаришам, сусідам. Так він залучив до бібліотеки всіх ковалів і стельмахів колгоспу.

Або візьмемо формуляр ланкової, члена правління колгоспу Лідії Кирилівни Панченко. Протягом короткого часу вона прочитала 17 книг, зокрема «Кукурудза — багатство колгоспу» Матюшенка, «Наука і релігія про Всесвіт» Арсеньева, «Люди наших днів» Садикбекова, «Тихий Дон» Шолохова і багато інших.

Бригадир тракторної бригади Василь Захарович Заворотний найбільше цікавиться класиками російської та української літератури.

Однак, чимало книжок прочитав він з техніки. Часто бере він «Посібник по експлуатації тракторів у колгоспах», працює над «Довідником бригадира тракторної бригади».

Одного разу зайшов до бібліотеки тракторист Твердохліб, який з запізненням приніс книгу Фадєєва «Молода гвардія».

Куток читального залу бібліотеки.

— Чим пояснити таку недисциплінованість, — запитала Ганна Іванівна, — адже понад 20 днів книгу тримаєте.

— Ви вже вибачте, Ганно Іванівно, — виправдовувався читач. — Книга дуже цікава і захотілося дещо два рази прочитати. От якби всі були такими, як молодогвардійці!

— Звичайно, підтримала бібліотекар. — Однак в теперішніх умовах — це значить самовіддано працювати, неухильно боротися за здійснення величних завдань партії і уряду.

Згодом про Василя Твердохліба заговорили. На весняній сівбі він кожного дня перевиконував норми. Книга стала джерелом трудового подвигу.

Недарма розповідають, що в селі поширений такий чудесний вірш про книгу:

Бачу нові я сходи.
Бачу дійсність нову.
Книга йде до народу
на розмову живу.

— Пригадую як одного разу, — говорить бібліотекар, — прибігають в бібліотеку стурбовані ланкові Міля Киричишина та Ліда Панченко й просять порадитись, як виконати зобов'язання, яке взяв колгосп на 1959 рік — виростити по 260 центнерів буряків з кожного гектара. — Не хвилюйтесь, — відповіла Ганна Іванівна, — будете читати книги і завдання напевно виконаєте. Ось візьміть книгу Варшавського Б. Я. «Нові способи вирощування цукрових буряків у колгоспах України», Петрук «Боротьба з цукровим довгоносом». Дівчата з радістю взяли їх. Пізніше вони брали і інші книги.

Або ось візьміть бригадира городньої бригади Володимира Дмитровича Баранюка. Він прочитав 27 книг та все про вирощування городніх культур, а наслідки — в минулому році одержав 230 цнт з гектара капусти.

Багато читають колгоспники. Бібліотека стала для кожного з них найулюбленішим місцем. Сюди часто приходять вони, щоб обмінятись думками про нову книгу, поділитися душевними переживаннями, порадитись з бібліотекарем по особистих справах.

Найбільш дійовим заходом залучення читачів до бібліотеки є подвірні обходи та книгоношення. Здійснюється воно таким чином: заздалегідь в бібліотеці переглядають подвірні списки і зв'язують їх з алфавітною книгою читачів. Цим встановлюють, хто саме не користується послугами бібліотеки і до кого необхідно зайти в першу чергу.

Питання про подвірний обхід було обговорено на бібліотечній раді. На допомогу бібліотекареві виділили активістів тт. Ангеньюка М. Н. та Твердохліба В. І. Потім підбрали відповідну політичну, науково-популярну, художню та іншу літературу, взяли з собою бланки формулярів і в одну з неділь пішли по визначених адресах.

— По-різному, — розповідає бібліотекар, — приймали колгоспники наших посланців. — Одні дякували за турботу, брали книги, інші дивувались приходу книгонош. Були такі, що й відмовлялися від послуг. Вони ввічливо запрошували до хати, але від книг відмовлялися. Однак і тут книгоноша не здавався, не поспішав виходити. Аккуратно розкладав на столі книги, коротко розповідав їх зміст, навіть вичитував окремі цікаві місця...

Книгоноша т. Ангеньюк навів такий приклад: зайшов він до колгоспниці Чижевської Ганни Макарівни. Завів розмову про книгу, але вона і слухати не хотіла. Ніколи, мовляв, читати, працювати треба. І ось книгоноша сам прочитав їй уривок з книги «Хлібороби» Д. Бедзика, якою вона зацікавилась і попросила залишити їй. Тепер Чижевська — активний читач, вже обміняла 25 книгу.

Останнім часом було зроблено два подвірні обходи, до бібліотеки залучено 35 чоловік.

Книгоноші обслуговують також в селі колгоспників похилого віку, інвалідів. Два рази на місяць учні старших класів, члени бібліотечної ради приносять їм додому книги і забирають прочитані.

Ганна Іванівна Соловей розповіла нам про такий випадок: зайшов раз книгоноша до 84-річного Махтея Давидовича Ангеньюка і запропонував йому прочитати книгу.

— Де мені вже читати, — відказує він. — Вже старий я, погано бачу. Довго довелось умовляти, перечитувати

цікаві уривки з книжок, поки, нарешті, погодився залишити книгу Чернишевського «Що робити?».

Іншим разом Махтей Давидович зустрів книгоношу гостинніше і взяв популярну книгу Волкова «Земля і небо». Пізніше виявилось, що він цікавиться і історичною літературою, прочитав Грекова «Київська Русь», Старицького «Кармелюк», Петра Панча «Гомоніла Ук-раїна», Тулуба «Людолови», Мирошниченка «Азов». Дійшло до того, що т. Ангеньюк вже не чекає книгонош, а й сам до бібліотеки ходить.

Благородний труд книгонош гідно оцінений колгоспниками. В одному з номерів стінної газети навіть був вміщений такий вірш:

Труд почесний книгоноші,
Благородний, славний труд,
Книг цікавих і хороших
Хлібороби всюди ждуть.
По росі і по пороші
Раннім ранком, в тишині
Ходять, ходять книгоноші
По Хмельницькій стороні.

Нам розповіли ряд фактів, які свідчать про значну роль бібліотеки в антирелігійній роботі. Багато навіть літніх колгоспників одержують тут різну науково-популярну та атеїстичну літературу і це, безумовно, позначилось на їх світогляді і свідомості. Люди розуміють те-пер, що релігія — це дурман для трудящих, який заважає рухатись вперед, до світлого майбутнього.

Ми поцікавились, чи багато є віруючих в селі. І нам відповіли: одиниці. В цьому незабаром ми мали нагоду пересвідчитись, проходячи мимо церкви. Характерна деталь: від хвіртки до дверей церкви стежка заросла гусячою травою. Дзвіниця завалилась, приміщення обшарпане. Колгоспники перестали ходити до церкви. Вони віддають перевагу клубу, бібліотеці. Чим богу молитися, вважають за краще подивитись кінокартину, послухати цікаву лекцію, почитати хорошу книжку.

VI

Ми вже розповіли про те, як до бібліотеки були залучені працівники кузні і стельмашні. Не залишила бібліотека без уваги і механізаторів. В тракторній бригаді біб-

ліотекар систематично проводить голосні читки, бесіди, а коли бригада перебуває в полі, там починає працювати пересувна бібліотечка. Так, всі 30 механізаторів стали читачами бібліотеки.

Серед них стали активними читачами тракторист Твердохліб В. А., член бібліотечної ради, який активно пропагує книги серед механізаторів. За допомогою його було залучено до бібліотеки комбайнерів, шоферів і всіх інших трактористів. Сам він прочитав понад 30 книг.

Дуже вдячні бібліотеці за книги бригадир тракторної бригади Заворотний В. З., причіплювач Бакалець О. М. та інші. Література, яку вони читають, допомагає їм у підвищенні ділової кваліфікації, у виконанні виробничих планів.

* * *

Іноді в бібліотеці відсутні ті або інші книги, яких вимагає читач. І тоді бібліотека звертається за допомогою до обласної бібліотеки ім. М. Островського, звідки одержує по міжбібліотечному абонементу книги. Так, для медпрацівника т. Ангеньюка М. М., який вчиться заочно, одержано «Анатомію і фізіологію» Іванова, «Фізіологію сільськогосподарських тварин» Азімова. Міжбібліотечний абонемент стався в нагоді вчителю т. Бакальцю та іншим. Значення його посилюватиметься з кожним днем, бо росте культура колгоспного села, на ферми, у виробничі бригади йде нове поповнення працівників з середньою освітою, які заочно продовжують своє навчання. Таким чином, бібліотека намагається як менше відмовляти читачам в потрібних книгах. Це — основна риса в її роботі.

VII

Одного разу велика афіша біля контори колгоспу сповіщала членів артілі про те, що ввечері, в приміщенні сільського клубу відбудеться читачка конференція, на якій бібліотека звітуватиме про свою роботу, обиратиметься бібліотечна рада, затверджуватиметься план роботи, а також відбудеться художня частина.

Подібні оголошення заздалегідь були розклеєні скрізь, у всіх людних місцях і це дало можливість кож-

ному читачеві найкраще підготуватися до конференції, взяти активну участь в ній.

Вже в ході підготовки люди обмінювалися думками про роботу бібліотеки, висловлювали свої зауваження і пропозиції. Свинар Василь Охрей, наприклад, дуже задоволений станом бібліотечної роботи.

— Завжди, — говорить він, — можеш дістати потрібну книгу, а, якщо інколи і бракує чого, то на допомогу приходить обласна бібліотека.

Задоволений т. Охрей і тим, що книги розносять на дім. Однак він вважає, що сільська Рада та колгосп повинні виділяти більше коштів на поповнення книжкового фонду.

Цінні зауваження висловили і інші колгоспники.

Добре підготувалася до конференції сама бібліотека. Були виготовлені діаграми, випущено бюлетень «Голос читача». План підготовки до конференції обговорено на бібліотечній раді і в партійній організації.

І ось настала довгождана неділя. До святково прибраного клубу йшли молоді, літні люди, учні старших класів. О 6 годині вечора були заповнені всі стільці. Грає духовий оркестр.

З коротким вступним словом конференцію відкрив голова сільської Ради т. Охрей Ф. І., який розповів про завдання, що стоять перед бібліотекою, і закликав присутніх взяти активну участь в обговоренні звітної доповіді.

Після звіту завідуючої бібліотекою т. Соловей Г. І. виступили зоотехнік т. Вознюк, завідуючий медпунктом т. Тонкошкурка та інші. Вони говорили, що пересувні бібліотеки користуються серед працівників тваринництва великою популярністю і відіграють значну роль у підвищенні їх кваліфікації. Зазначали також, що останнім часом зросла кількість читачів, що бібліотека багато зробила по поширенню передового досвіду, однак і критикували. Вказували на малу кількість книжкових вітрин, що мало проведено читачьких конференцій по обговоренню науково-популярної, художньої та сільськогосподарської літератури. У виступах товаришів відчувалась щира вдячність, гаряче бажання допомогти бібліотеці, піднести її роботу на рівень тих великих завдань, які поставлені Комуністичною партією.

— Ми переконались у тому, — говорить т. Соловей, — що однією з ефективних форм масової роботи, яка сприяє популяризації бібліотеки та здійсненню вказівок В. І. Леніна про залучення самого населення до роботи бібліотек, є читальські конференції по обговоренню їх роботи. Це допомагає тримати тісні зв'язки з населенням, залучати нових читачів, налагоджувати роботу бібліотеки.

VIII

Якщо говорити про масову роботу, не можна упусти-ти велику кількість бесід, голосних читок та інших масових заходів, здійснених працівником бібліотеки та її активом в період польових робіт. І під час прополки про-сапних культур, і в період збирання зернових та копання цукрових буряків на полі можна було часто побачити бібліотекаря т. Соловей. То вона читає колгоспникам сві-жу газету або статтю з журналу, то приходить з цікавою книгою, то просто розповідає про успіхи нашої країни і міжнародні події. Таких бесід і читок протягом року бу-ло проведено понад сто.

В селі розповідають також про інтерес, що проявля-ють колгоспники до читальських конференцій. Їх проведе-но в минулому році чотири, зокрема на теми: «Наука ви-криває релігію», «Передовий досвід збільшення удою молока», «Радянська література про культуру і здо-ровий побут». Проведено також конференцію по книзі Вадима Собка «Звичайне життя».

Ось одна з цих конференцій, яку провела бібліотека на тваринницькій фермі по книзі Бернацької «Наш дос-від збільшення удою молока».

Задовго до проведення її бібліотека провела значну підготовчу роботу. В цьому велику допомогу подали вет-лікар Зарва І. В. та зоотехнік Шпилько В. М.

Більшість доярок прочитали цю книгу, а з тими, що не встигли прочитати, проведені голосні читки і бесіди. На фермі в червоному кутку була організована книжко-ва виставка «Передовий досвід у тваринництві застосує-мо на практиці». Тут же на цю тему був вивішений ко-роткий список літератури. Як тільки доярки посходяться на ферму, так і ведуть мову про наступну конференцію, про книги, які вони прочитали. Вони говорили про те, як

Бібліотекар Соловей Г. І. проводить в полі голосну читку в ланці буряководів.

краще налагодити догляд за тваринами, щоб більше одержати молока, м'яса і таким чином виконати головне всенародне завдання — наздогнати і випередити США по виробництву продукції тваринництва на душу населення.

По незрозумілих питаннях зоотехнік Шпилько В. та ветлікар Зарва І. давали дояркам консультацію.

На конференцію прийшли всі доярки, телятниці і скотарі. Обговорення книги пройшло жваво і активно.

У вступному слові зав. фермою т. Хотич поставив питання; на які слід звернути увагу в зв'язку з обговоренням книги. Він підвів підсумки підготовчої роботи до конференції, під час якої були виявлені окремі недоліки по догляду за тваринами, шляхи усунення яких підказувала прочитана книга Бернацької «Наш досвід збільшення удоїв молока».

У своїх виступах доярки пред'явили ряд серйозних претензій завідувачу фермою т. Хотич Я. і правлінню колгоспу. Практично конференція послужила тому, що ряд доярок запровадили передовий досвід, про який розповідалось у книзі, а керівники ферм усунули частину недоліків, про які йшла мова на конференції.

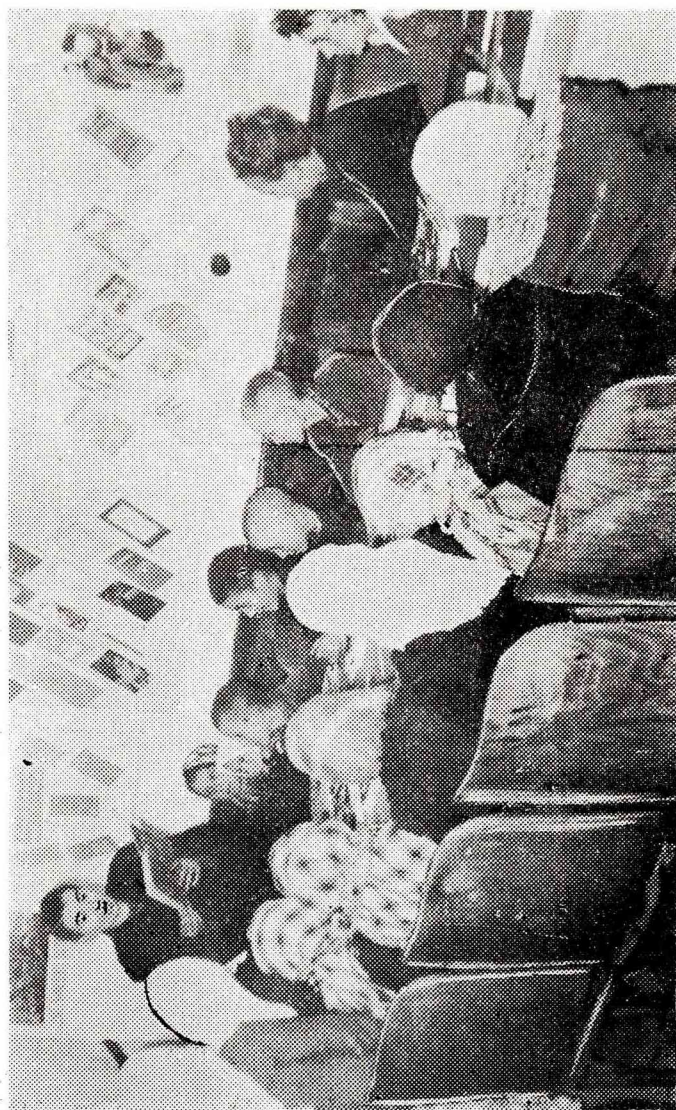
Такі конференції часто примушують читача задуматись над тим, як ідуть справи в колгоспі, бригаді, ланці, а значить — наполегливіше шукати нові шляхи для поліпшення своєї роботи.

А якими цікавими бувають в селі літературні вечори! Твори великого буревісника революції Максима Горького читають у колгоспі і старі, і малі. І коли у березні відбувся вечір пам'яті любимого письменника, важко було знайти колгоспника, який сидів би в цей день вдома; всі були в клубі. Таких вечорів було проведено лише в минулому році шість.

IX

Кілька слів про роботу з учнівською молоддю. Серед читачів Терешовецької сільської бібліотеки їх багато. У дні обслуговування учнів після уроків приміщення бібліотеки заповнює життєрадісна дітвора.

Ми були присутні саме в той час, коли т. Соловей обслуговувала школярів.

Зав. бібліотекою Соловей Г. І. проводить голосну читку серед школярів.

— Сподобалась книжка? — цікавилась завідуюча бібліотекою.

— Дуже, — з захопленням відповіла дівчинка і на прохання Ганни Іванівни почала ділитися своїми враженнями.

Після одержання книжок діти не поспішають залишати бібліотеку, тихенько сідають за столики.

— Це вони мене чекають, — пояснює т. Соловей. Як правило, після видачі книг, читаю дітям казки, коротенькі оповідання.

Сьогодні вона вирішила прочитати дітям збірку «Звідки двійки» Інни Кульської. Потім попросила Шуру Чижевського розповісти, як він зрозумів прочитане. Свою думку висловлює також Михайло Бондар. Так бібліотекар допомагає юним читачам розвивати свою мову, поліпшувати техніку читання.

Нарешті, Ганна Іванівна прощається зі своїми юними читачами і починає готуватися до прийому старшокласників.

— Ну, як вдома? запитує завідуюча бібліотекою учня 9-го класу Ганну Мацьоху.

— Ще хворіє мама, — тихо відповідає та.

— А ти більше допомагай їй по господарству, — радить Ганна Іванівна.

Твоя мама — краща колгоспниця, працює багато. Книжки читати треба, але і про допомогу матері забувати не можна...

Ганна Іванівна суворо стежить за поведінкою юних читачів у школі і на вулиці, не залишає без уваги жодного нехорошого вчинку, виховує дітей у дусі високої дисциплінованості, охайності і поваги до старших. Вона часто проводить бесіди серед учнів про те, яким повинен бути радянський школяр.

Х

— Часто я думаю, яка могутня сила закладена в книгах, — з захопленням говорить Ганна Іванівна. — Не даремно так люблю я свою роботу. Хороша книга — це справжній скарб. Вона здатна запалювати людину на подвиги, очищає душу людську від бруду, освітлює їй шляхи, полегшує життя. Є чимало книг, які відіграли

важливу, неоціненну роль в долі людства. До таких книг належить вся творча спадщина класиків марксизму-ленінізму, в якій людство досягло небувалих вершин мудрості, в якій накреслені шляхи революційної перебудови світу.

І як радісно, що ти такою зброєю розпоряджаєшся. Яке щастя бути посередником між письменником і читачем, продовжувати по суті справу письменника, бачити, як змінюється читач під його впливом.

Дійсно, всю свою енергію і здібність комуніст, депутат районної і сільської Рад т. Соловей віддає книзі та читачам. Ще коли вона вчилась у школі, її захоплювала бібліотека, книги.

Закінчивши школу, вона стала працювати в колгоспі, в той же час була пристрасним активістом бібліотеки, виконувала різні доручення. Книгоношею в польові стани, пересувником в рілньничих бригадах, брала активу участь у проведенні читацьких конференцій і літературних вечорів. Але ці заходи бібліотека проводила в той час дуже рідко, робота її була занедбана, не в порядку був книжковий фонд, приміщення було незатишне, невиспачало стільців, стелажів, а саме головне— не проводилась ніяка робота з читачами. І ось партійна організація для налагодження роботи бібліотеки рекомендувала на завідувачку бібліотекою т. Соловей.

Це був січень 1956 року. З цього часу Ганна Іванівна поринула в бібліотечну роботу. Книга і читачі стали її натхненням.

Протягом короткого часу різко зросла кількість читачів бібліотеки. Якщо три роки тому тут було лише 249 читачів, то тепер вже — 795. Майже в шість раз зросла кількість виданих книжок і в 1958 році становила 16 580 примірників.

За порадою первинної партійної організації правління колгоспу допомогло виготовити стелажі, книжкові вітрини, виділило додаткові кошти на придбання літератури.

XI

Успіхи бібліотеки досягнуті завдяки повсякденному керівництву партійної організації. Сільські комуністи в

першу чергу проявляють великий інтерес до роботи бібліотеки, створили навколо неї міцний актив, вживають дієвих заходів до того, щоб вона якомога повніше задовольняла зростаючі культурні потреби колгоспників. Партійна організація часто обговорює звіти бібліотекаря, спрямовує її роботу.

Саме комуністи першими порадили створити групу книгонош, вони ж були ініціаторами кількох читацьких конференцій.

Ми вже кілька разів згадували бібліотечну раду. Варто сказати, що до її складу входять секретар партійної організації т. Охрей, завпед школи т. Красильник; вчителі тт. Зимовець та Крупник, їздовий т. Мацюха, комбайнер т. Панченко, бригадир городньої бригади т. Баранюк, тракторист т. Твердохліб, тесляр т. Бібіков та інші. Бібліотечний актив відіграв значну роль в справі залучення колгоспників до читання книг, за його допомогою провадяться читацькі конференції, літературні вечори та інші масові заходи.

Немалу допомогу бібліотеці подали учні в залученні читачами своїх батьків.

Так, учні Кувшинов Михайло, Бондар Михайло, Чижевський Олександр, Соловей Марія регулярно приносили книги батькам. Прочитавши їх, батьки замовляють через дітей інші книги.

Дуже важливо на перший раз послати батькам таку книгу, яка зацікавила б їх своїм змістом і задовольнила б формою викладу. Пізніше батьки починають самі відвідувати бібліотеку.

Отже це все переконливо доводить, що лише за допомогою громадськості, активу бібліотека може впоратись з покладеними на неї почесними, великими і складними завданнями.

За активну пропаганду літератури, залучення нових читачів і участь в масовій роботі бібліотеки обласний комітет профспілки працівників культури нагородив кращих активістів — читачів Терешовецької сільської бібліотеки Почесною грамотою. Грамоти одержали: вчитель Зимовець Іван Кирилович, столяр Бібіков Анатолій Федорович, фельдшер Ангеньюк Михайло Маркович.

ХІІ

Надаючи книзі великого значення в справі виховання трудящих, В. І. Ленін дбав про те, щоб вона доходила до широких мас, він цікавився бібліотечною справою, тим, як широко обертаяться книги в народі, скільки залучено нових читачів, як швидко задовольняється всяка вимога на книгу.

Терешовецька сільська бібліотека під керівництвом партійної організації, весь час намагається, як краще виконати заповіт В. І. Леніна, як краще пов'язати свою роботу з життям, з комуністичним будівництвом.

Книга міцно увійшла в побут терешовецьких хліборобів. Вони глибоко вдячні нашій державі, нашій партії за те, що ця зброя людської думки дана їм у вільне і зручне користування. Вони виходять з бібліотеки, зберігаючи в серці почуття поваги до людей, які збирають і охороняють бібліотечний скарб.

Вони повні поваги до тих, які віддають весь запал своєї душі, майстерність своєї праці благородній справі освіти народу, справі комуністичного виховання нашого покоління.

Ось чому обласний комітет профспілки працівників культури нагородив завідувачу Терешовецькою сільською бібліотекою т. Соловей Ганну Іванівну Почесною грамотою.

Зараз бібліотека розгорнула широку роботу по пропаганді матеріалів ХХІ з'їзду КПРС та ХХ з'їзду КП України. Вона провела читацьку конференцію на тему «Велична програма Комуністичної партії». В тракторних бригадах, на фермах, в ланках, разом з активом бібліотека проводить голосні читки, бесіди по матеріалах ХХІ з'їзду КПРС.

* * *

Сьогодні, в часи розгорнутого походу нашого народу до комунізму, книга ще більше набирає ваги в служінні мільйонам будівників нового життя. Вона поширює досвід передових майстрів комуністичної праці, вона закли-

кає достроково виконати семирічний план розвитку народного господарства та рішення грудневого Пленуму ЦК КПРС.

Терешовецькі колгоспники взяли зобов'язання працювати ще краще, повністю використати всі резерви.

У здійсненні цього високого і почесного завдання їм надає велику допомогу сільська бібліотека. А це і є тісна співдружба бібліотеки з життям.

Редактор *М. Д. Морський.*

Художнє оформлення *Л. В. Черешнієва.*

Техредактор *О. Т. Зирянова.*

Коректор *М. Л. Пилявська.*

БА 00820. Підписано до друку 2.VI.59 р. Формат $60 \times 84^{1/16}$.
Об'єм 2,5 друк. арк., 1,75 фіз. арк. Зам. 1024. Тираж 2000 екз.
Безплатно.

Хмельницька обласна друкарня.